

ТРИТЕ ОСНОВНИ ЗАКОНА:
**„ЛЮБОВЬ, МЪДРОСТЪ И
ИСТИНА“**

19 ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ
НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
7 юли 1922. петъкъ в 8¼.—9 ч.
СОФИЯ.

Тайна молитва!

(Прочетого се темитъ за житното зърно).

Вториятъ път ще дамъ тема само за нѣколцина. Ясно ще се излагате, нѣма да пишете много, но ясно. „Защо създаде Богъ човѣка?“ Ако бихъ ви задалъ друга една тема. „Коя е отличителната черта на ученика, какво ще отговорите? Азъ ще отговоря: — Да се учи. Сега, въ школата тукъ не ѣ мѣсто нито за молитви, нито за разсѣждения, а за учение. Вие сте дошли въ школата съ извѣстни прѣдубѣждения, мислите, че знаете нѣщо. Вънъ отъ школата знаете много, но вътрѣ въ школата, нищо не знаете. Сега, туй твърдѣние, казвамъ: Вие може да сте свършили университетъ, може да знаете по философия много нѣщо, но ако влѣзнете въ една фабрика, при нѣкой техникъ, изведнажъ ще се намѣрите въ чудо. Той ще ви направи като дѣте а вие, ще внимавате. Влизате въ нѣков лаборатория, отъ химия нищо не разбирате, може да сте философъ и да мислите, че и отъ химия знаете. Не, не, ще признаете въ себе си послѣдния фактъ, че не знаете. Като влѣзнете въ политехниката, и тамъ ще признаете, че нищо не

знаете; и въ школата ще имате същото качество. Сега, вие влизате въ школата и мислите че Господъ ще ви посвети и ще ви научи. Който не учи, Господъ не го научва. Тукъ, въ школата, ще се стегнете да работите, разбирате. И нѣкои сж влѣзли въ школата да придобиятъ всичко съ малко трудъ. — Азъ ще очиста школата. Азъ не искамъ ученици, които не се учатъ. Които не се учатъ, нѣмамъ нужда отъ тѣхъ, отъ вѣнъ има много работи, тукъ не си губете врѣмето, грѣхота е! Вие ще паднете въ едно узкушение: да си прѣдставяте, че се учите; и слѣдъ туй, ще дойде лицемерieto, ще се лъжете. Моля, бждете тѣй откровенни, оправете се. Нека останатъ 10 души, но които ще учатъ. Ако тѣ останатъ и не се оправятъ — и тѣхъ не искамъ тогава. Онѣзи, които мислятъ, че много знаятъ, да си излѣзнатъ, нѣмамъ нужда отъ тѣхъ; и тѣзи, които много знаятъ да критикуватъ, моля да си излѣзнатъ, нѣма защо да се занимавамъ съ тѣхъ. Въ школата ще останатъ само онѣзи, за които както е казано въ Писанието: „Ако не станете като малкитѣ дѣца, нѣма да влѣзните въ царството Божие“. Царството Божие е наука, велика наука въ свѣта! *Царството* всичко може да търпи, но царството Божие невѣжеството не търпи, прѣстѣпление не търпи, одумване не

търпи, зло не търпи. То търпи само вѣчна хармония. Това е Царството Божие на земята, на истинската земя. Сега, азъ ви говоря откровенно. Туй трѣбва да знаете, Мнозина отъ васъ сте на кривъ пѣтъ, и ако вървите по него ще се изкриви ходилото ви. Онѣзи, които влизатъ въ пѣтя на Мѣдростѣта и не спазватъ нейнитѣ закони, азъ искамъ да бжда не грубъ спрѣмо тѣхъ, но откровенъ.

Три закони има. Първиятъ законъ: Истината въ Царството Божие не търпи абсолютно никаква измама отъ какъвто и да е характеръ. Ни сѣнка, ни помѣнъ, абсолютно! Разбирате ли? Вие може да кажете: „Естеството ни е такова“. Не, никакво естество нѣма тукъ. Не е въ естеството на човѣка да лъже. Лъжата о нѣщо присадено отъ послѣ въ човѣка. И ако нѣкой философъ или богословъ, или учителъ ви убѣди, че естеството на човѣка е да грѣши, този самиятъ учителъ не разбира нищо. Не е въ естеството на човѣка да грѣши. Човѣкъ, разбирамъ, онази жива Божествена душа, която е излѣзла отъ Бога; не е въ нейното естество да грѣши. Ако грѣши, причинитѣ сж други. Туй трѣбва да имате дрѣдъ видъ. И ако нѣкой отъ васъ съгрѣши, да не казва — естеството му. Не, не, той ще търси причината вѣнка. Ако

азъ се спъна нѣкъдѣ и падна на лицето си, нѣма да казвамъ — естеството е да падна, но ще търса причината отъ вѣнка, а не въ себе си, отъ вѣнъ ще я намѣря. Ако азъ не мога да разрѣша нѣкоя задача, ако азъ не мога да чета вечерно врѣме, ще търса причината не въ себе си, а отъ вѣнка.

Вториятъ законъ е — Богъ изисква отъ всинца ни да се учимъ, и то постоянно. Докато се учимъ, ние може да живѣемъ. Животътъ не е въ нищо друго, освѣтъ въ висшето Божествено съзнание, въ онзи процесъ на знание. Защото: Божествената Мѣдростъ дава знание,

Истината дава свобода,
Любовта дава животъ,
Животътъ дава радостъ,
Знанието дава сила, а
Свободата дава просторъ.

Тѣй вървятъ тия нѣща. Тогавъ имате истина, свобода имате просторъ широкъ, просторъ въ цѣлата вселена! Имате мѣдростъ, имате знание; щомъ имате знание ще имате сила. Силата произлиза отъ знанието, само че нанието не може да произлѣже отъ силата. Имателюбовъ — имате животъ; имате животъ, значи, имате радостъ. Сега, азъ много пѣти съмъ говорилъ, че въ живота трѣбва да се научимъ да по-

насяме скърбитѣ. Но едно отъ качества на живота, това е радостта. Онзи, който живѣе, трѣбва да се радва, а може да се радва само онзи, който се учи. А може да се учи само свободниятъ. Който не е свободенъ, не може да се учи. Туй ви го казвамъ, понеже у васъ има стари прѣдубѣждения, възпитание отъ миналото. У нѣкои сж се вгнѣздили такива духове отъ астралния свѣтъ и почватъ да ви шушукатъ: васъ знание не ви трѣбва. Не, не. Съ тия астралци, невѣжи, профани духове, не искаме да се занимаваме. Ние знаемъ повече отъ тѣхъ. Нѣмаме нужда отъ тѣхнитѣ свѣти. Нека си държатъ знанието за себе си. Тѣ казватъ: „Знание не ни трѣбва“. Ее, какво ни трѣбва? — Да ядемъ, да пиемъ да се обличаме, да се караме, да се женимъ, да се парясваме или развеждаме, да колимъ животнитѣ, статии да пишемъ въ вѣстниците, да се осаждаме, религии да правимъ... Тѣхнитѣ права и тѣхнитѣ свѣти не искаме. Това сж все астрални влияния. Това не сж проявления на Божията Мѣдростъ. Въ Божията Мѣдростъ се показва онзи истински пътъ, въ който хората разумно може да живѣятъ и да израстнатъ не една пѣда пигмей, но като единъ Богъ въ своята мисль и въ своето величие. И ще има едно слѣнце, не дребнаво, което да не може да издигне едно

житно зърно, а голѣмо, че да подобри житото на пѣдия свѣтъ. Такова голѣмо слѣнце!

И тѣй, отъ всинца ви се иска — служители на абсолютната истина, безъ никаква лъжа въ себе си! Разбирате ли? Азъ говоря не за вѣнъ да изповѣдвате истината, но като се изправите прѣдъ съвѣстѣта си, прѣдъ Бога, прѣдъ вашата душа, да съзнаете факта — абсолютно никаква промѣна, никаква лъжа въ душата ви да нѣма! Моето небе, въ душата ми, трѣбва да бѣде ясно, безъ никакъвъ облакъ. Азъ не говоря за вѣншния свѣтъ сега, но вхтрѣшния. Туй е едно състояние. Само тогава нашиятъ умъ може да мисли свободно. При такова едно състояние само, може да мислимъ добръ. Второто нѣщо: У всинца ви трѣбва да има жажда да учите. Гледамъ, нѣкои отъ васъ седите и казвате: „Азъ съмъ на 45 години“... Че що сж 45 години? Мислите, че сте старъ. Ами че знаете ли коя е нормата на старитѣ хора. Когато човѣкъ стане на 60 год. казва: „Азъ съмъ старъ човѣкъ“. Въ кой кодексъ е писано, че човѣкъ тогава може да каже: „Азъ съмъ старъ“. Ти казвашъ: „Азъ съмъ старъ“, даже тази норма дѣто се казва, че човѣкъ е старъ, не е права. За Бога се казва „Древний“ не Му се знаятъ годинитѣ. А ние на 60 години станали, и той си прикачва

една титла, че е старъ. Срамота е! Норма нѣма за стари хора. Срамота е това! Кажѣ: Имамъ 60 лазарника, ама никакъ не съмъ старъ, никакъ не съмъ поумнѣлъ, земята 60 пхти се е обърнала, но азъ все съмъ спалъ. Сега ти казвашъ: „Азъ съмъ старъ“. Хубаво, като си старъ, какво знаешъ, я ми кази? Ами старъ на санскритски, значи, човѣкъ, който има знание. Като си толкова старъ, като създаде Богъ земята, каква бѣше тя тогава? Кога Гостодъ създаде зетята? Я ми разправи! „Ее, не зная“. Ами че ти тогава не си отъ старитѣ, защо разправяшъ, че си старъ? Сега, седи нѣкой, побѣлѣла му главата, брадата. Та като ви побѣлѣла брадата, вие старъ ли сте? Кой ви дава това право? Отъ дѣ на кждѣ? Ами зимно врѣме като се окичатъ дърветата съ снѣгъ — стари ли сж? Бѣлитѣ глави, казвате: „Побѣлѣхъ и остарѣхъ“. Не, не, тия нѣща не ги свързвайте съ вашата старостъ. Най-първо ще си турите мисълѣта, че вие сте ученици. Таманъ на 60 години си ученикъ, само да учишъ! Защо? Ето защо, ще ви кажа: „Младата мома отъ вѣнъ нѣма да те изкушава, жена беля нѣма да ти прави, дѣца нѣма да ти вѣкатъ. Таманъ умѣтъ ти тогава е“ на мѣсто, сърцето ти е на мѣсто и волята. Врѣме е когато ти може да учишъ. Значи, ще си ученикъ, способенъ

да разбира всеки единъ предметъ. А сега, седите, и често слушамъ млади и стари казвате: „Остарѣхмѣ“. Сега азъ бихъ желалъ да зная, колко души има отъ васъ стари, и ще ги питамъ: Какъ Господъ е създалъ свѣта? Тѣй ще ви изпитамъ дали сте отъ стариятъ хора. Първо, щомъ влизете въ школата, ще си турите въ ума основната мисль: Ще забравите свѣта. Вие влизате сега и казвате; Тази вечеръ да видимъ какво ще се каже. Тази вечеръ ви казвамъ: Вашата стара идея да я изхвърлите навънка, понеже петъ пари не струва. Млади сте! Може да си на 60 лазарника младъ сте. Че 60 пѣти земята се е завъртѣла, ти нѣма нищо общо съ васъ. Тя, като се върти, ни най-малко не оправя вашия разтежъ. Ако ни турнатъ въ единъ магнетиченъ сънъ, да кажемъ като се родите, и земята въ туй врѣме може да се обърне 60 пѣти, но като ви събудятъ, вие нѣма да сте старъ. Туй, което остарява на земята не сж годинитѣ. Земята въ свѣта, като се върти, е нѣщо случайно. Ние казваме: Въ 12 часа стана едно убийство. Убийството е една случайна мѣрка. Та това сж все случайни мѣрки въ свѣта, защото абсолютна мѣрка е разтежа на душата, а въртежътъ на земята, това е нѣщо непостоянно.

Отъ всинца ви искамъ желание да се учите. Разбирате ли? Не само да чувствувате. Вие искате да имате едно приятно настроение на духа, нали? Има по-хубави нѣща отъ настроенията на духа; тѣ се прѣдизвикватъ отъ онова, което човѣкъ може да си създаде чрѣзъ закона на мъдростъта. Безъ закона на мъдростъта вие не можете да служите на Бога. и Любовьта не може да я употребитѣ. Трѣбва да знаете, че истинската Любовь въ свѣта почва да се проявява само тогава, когато почва да дѣйствува великиятъ законъ на мъдростъта, когато дойде знанието. За да обичашъ нѣкого, трѣбва да знаешъ отличителнитѣ черти у него. Вие казвате: „Този човѣкъ има черни очи“ — Ее, хубаво, азъ разсъждавамъ друго яче — по аналогия: когато земледѣлецътъ каже „черна земя“, друго вече се разбира. Той разбира, че въ тази черна земя има повече елементи за разтежъ на житното зърно; и казва: Тази черна земя е отлична. Отлично жито става на тази черна земя! И когато видимъ единъ човѣкъ съ черни очи защо го харесваме? Защо обичаме хората съ чернитѣ очи? — Защото такива хора сж по устойчиви въ чувствата си. Како те залюби такъвъ човѣкъ той дава всичко, може да разчиташъ на него. Тия черни очи съ тѣхъ, той нѣма да те измами. Той и

като те мрази и като те обича, той е характеренъ. За туй казваме, че въ чернитѣ очи има енергия. Той може да мрази, може да бжде грубъ, но има една черта на чернитѣ очи — такъвъ човѣкъ е честенъ всѣкога. Той ще ти каже направо: или те обича, или те мрази. Въ него политика много нѣма, тѣ не сж нервни хора, но сж характерни. И тогава, само мѣдростѣта ще ни покаже ония свойства, които се криятъ вътрѣ въ насъ, свойства и качества, които се криятъ въ нашето съзнание. Това е цѣльта на школата. Ами че ако въ школата не научимъ ония причини, които сж спявали нашия животъ, ако въ школата не може да подобримъ живота си за въ бѣдаще, защо ни е тогава тази школа? Азъ може да ви говоря за небото, какъ живѣятъ тамъ ангелитѣ, свѣтитѣ, кжщитѣ имъ какъ сж, много работи може да ви опиша, вие ще кажете: Много интересно е това! Дѣйствително интересно е, но това не е умно. Ето защо не е умно. Прѣдставете си, вие сте боленъ на леглото, неразположенъ сте, а азъ дойда, и ви описвамъ нѣкои отъ моитѣ пътешествия въ Америка, или какъ живѣятъ американцитѣ, а тебе стомахъ те боли. Азъ като ти разправамъ за Америка, ти нѣма да се изцѣришъ. Ти ще кажешъ: „Прѣди да ми разправамъ за Америка, кажи нѣкой цѣръ за

моя боленъ стомахъ! Не е ли по-умно да ви опиша какъ да се подобри живота ви, че тогава може да ви разправамъ за този висшия животъ. Първото нѣщо въ окултната школа: тя има за цѣль да се прѣмахнатъ всичкитѣ недѣзи, които сжществуватъ въ васъ, които отъ нами вѣка сж останали отъ разнитѣ култури, и вие ги носите въ себе си. И нѣкои отъ васъ казватъ: „Менъ много знание не ми трѣбва, азъ и съ малко знание мога“. Не, не, васъ ви трѣбва много знание, за да се спасите. Васъ ви трѣбва знание, за да разберете какво нѣщо е Любовта, какво нѣщо е мѣдростѣта, какво нѣщо е истинта. Приложения трѣбватъ вътрѣ въ сегашния реаленъ животъ. И не мислете, че вие разбирате Любовта. Ако вие дѣйствително разбрахте Любовта, щѣхте да имате безсмъртне. Ако вие дѣйствително разбрахте Божията мѣдростъ, щѣхте да имате вѣчна хармония, т. е. знание щѣхте да имате, щѣхте да бждете силни, щѣхте да разберете истината въ нейната пълнота, щѣхте да имате вѣчната свобода — великия просторъ на живота, и тогава нѣмаше да се намирате въ тъмно, нѣмаше въ такава ограничена стая да се разговаряме за такива работи, но ние щѣхме да пжтуваме съ една необикновена бързина. Знаете ли съ каква бързина щѣхме да пжтуваме? Най-малко съ бързи-

на отъ 50,000 километра въ секундата. И какво щѣхме да направимъ? Щѣхме да излѣзнемъ на Витоша, да духнемъ веднажъ, и въ една секунда щѣхме да минемъ мѣсечината и отъ горѣ въ 5 минути щѣхме да бъдемъ на слънцето. Ще се спремъ на първата станция тамъ ще ни посрѣщнатъ, ще бъдемъ на гости 3—4 дена, понеже тамъ сж културни, ще ни разведатъ, ще видимъ тѣхнитѣ училища, заседания, ще правимъ своитѣ облѣжки и слѣдъ туж ще тръгнемъ къмъ АЛФАЦЕНТОРИСЪ, слѣдующата станция. Сега вие казвате: Колко е приятно такова пътешествие! Ее, приятно е, разбира се. Има мисли вхтрѣ въ него. Тия пътешествия ги правятъ напърѣдналитѣ ученици на окултната школа. Може би въ туй състояние не може да ги правите, но все-таки трѣбва да се приготвявате за нѣкое бждно съществуване. Трѣбва да мислите на земята. Трѣбва да слѣзнете пакъ на физическото поле да правите отъ тамъ тия пътешествия. Като влѣзнете въ астралния миръ, ще правите други пътешествия. Като влѣзнете въ менталното поле, той е друго-яче построень. Защото въ тия свѣтове, тѣхнитѣ постройки сж малко на по-други основи. Та, първото нѣщо: трѣбва да се роди у васъ една истинска жажда за знание. Искамъ всинца да мислите. Менъ ме радва вашата

мисль, но нека бжде една оригинална мисль, която като проникне въ ума ви, да се роди смирение. Нѣй пакъ, виждали сте, онази мома, прѣди да се е оженила, цѣла аристократка е, рцѣтѣ си не обича да ги тури навсѣкждѣ, само така ги държи, не знае кждѣ да ги тури. Но слѣдъ като се ожени и роди своето първо дѣте, намира вече мѣсто на рцѣтѣ си: вдига го, слага го, държи го. Първата идея, която се роди въ човѣшката глава, тя е най-велика. Тогава, Човѣшката ржа, — волята има съ какво да се занимава. Нѣкой казва: Какво да правимъ? — Роди една велика Божествена идея въ себе си, и тогава рцѣтѣ ти и всичко туй ще намѣри съ какво да се занимава, за туй е школата. Сега, тукъ като дойдете ще кажете: Нѣма ли нѣкоя молитва да научимъ? Ами знаете ли коя е правата молитва, какъ трѣбва да се молите?

„Господи, просвети нашитѣ умове, дай свѣтлина, понеже невѣжеството е толкова голѣмо, че нищо не разбираме отъ Тебе, и грѣхове сме натрупали до гущата. Молимъ ти се, дай ни знание и мадрость да изпълнимъ Твоята воля“. Ето една молитва. Знание ни дай, знание, че като добиемъ знание, да ти служимъ съ всичкото сърце, че да се зарадваме, а ти да се веселишъ, че се учимъ

А сега вие казвате: Господи прости нашите прѣгрѣшения. Че вашите прѣгрѣшения и грѣхове сж резултатъ на вашето невѣжество, на нѣмане на мадрость. И тъй, ученици, всички ние трѣбва да се молимъ въ школата, насъ ни трѣбва мадрость и знание. Нѣкои отъ васъ, които сж по-напрѣднали и сж чели, има такива книги за тия полета, азъ нѣмамъ врѣме, не искамъ да се сирамъ да говоря за полетата, но старайте се да проучите тия работи; нѣкои, които знаатъ това, да ви разправятъ въ частенъ разговоръ. Ние нѣмаме врѣме да прѣдѣваме написаното въ книги. Нашето врѣме е скъпо. Вие ще го прочетете, ще го дѣвчете, а пакъ азъ ще говоря за нѣща, които не сж написани. Сега, нѣкой рече да говори нѣщо, вие: Чакайте да питаме, Учителтъ той, ще каже. Тамъ е писано въ книгата, вие не питайте: право ли е. Прочетете го. Ако ви се харесва, приемоте го, ако не ви се хареса, имате умъ, прѣдѣнете. А като дойде азъ да говоря за тия нѣща, мимоходомъ ще мина, и ще се сира само дотолкова, до колкото имате връзка съ прѣдмета. Защото моята цѣль е да ви застави да мислите, както азъ мисля, и тогава може да проучаваме нѣщата. Но докато вие не се научите да мислите, азъ ще употребявамъ тази мотива. Азъ ще коная и вие ще

копаете, азъ ще коная и вие ще копаете, докато се научимъ да мислимъ, и тогава какво ще стане? Ще свиримъ и ще нѣмемъ, и като узрѣе житото, ще го туримъ въ хамбара и тогава братски ще се разправяме за вѣчнитѣ закони, за бѣдащето братство. И рѣшили сме, нѣма да допуснемъ нито единъ да ни лѣже вече. И горко на ония ученици, които влѣзватъ въ школата да се подиграватъ съ името Божие! Тѣ ще видятъ какво нѣщо е една Божествена школа. Който влѣзне въ Божествената школа, той трѣбва да знае, че тази школа се подкрѣпва съ великата Божествена правда. Това е Божествено училище, вие сте абсолютно свободни, но сте абсолютно отговорни за вашите постѣпки. Азъ трѣбва да ви покажа, и пакъ ще ви повторя: Единствено прѣстѣпление, което въ школата не се извинява то е лѣжата! Туй да го знаете. Лѣжа не се извинява. Сега не мислете че имате този обикновенния моралъ. Не, този моралъ на лице, туй разбираме....

Ние за въ бѣдаще ще имаме, единъ моралъ толкова високъ! Не говоря какви сж моите вѣнпни отношения къмъ васъ, не говоря за този моралъ, но за онзи вътрѣшенъ моралъ въ даденъ моментъ. Ако азъ мисля какъ да ви използвамъ, това не е моралъ отношенията ми къмъ Бога

— То е моралъ. Ни сѣнка въ моя умъ, въ моята душа, сърце и воли, не трѣбва да съществува, да ви използвамъ, но който и да е начинъ. Абсолютна чистота! Безкористие! Знаете ли какво е безкористие? Туй се разбира. Туй е моралътъ на школата. И ако всинца вие влѣзнете въ школата, този моралъ трѣбва да го носите въ душата си, че въ даденъ моментъ като се изправите прѣдъ себе си да знаете, че вие сте чистъ. Може да направите отъ вѣнка хиляди прѣгрѣшения, но подбудителнитѣ причини, вътрѣшнитѣ причини които ви заставятъ да направите туй, тѣ сж важни. Ще кажете сега: Школа е това! Но това е едно отъ най-добритѣ правила. Когато вие приложите туй правило като ученици, въ всѣко едно отношение, работитѣ ви ще трѣгнатъ добръ. И въ умствено отношение ще трѣгнете, и въ духовно и въ материално. Въ всѣко едно отношение работитѣ ще трѣгнатъ, нѣма изключение, ако не за сега, за въ бъдаще. Ако не на васъ, на дѣцата ви. Не е ли тъй! И Христосъ казва: „Нѣма нито единъ отъ васъ, който да е оставилъ майка и баща още сега, че да не приеме всичкитѣ блага, които съществуватъ и за въ бъдаще да има животъ веченъ“. Тѣй щото нѣма какво да се страхувате. И послѣ, тази дряхлостъ, у васъ аз ще почна да изпитвамъ. Нѣкой

казва: Азъ съмъ неразположенъ духома. Ние знаемъ причинитѣ, отъ гдѣ иде всѣко неразположение. Ако вие вечерно врѣме заспите, и дойде нѣкой вампиръ, турне своята уста и ви узсмучи кръвта, като се събудите, какво ще усѣтите? Една голѣма слабостъ. Защо? Защото този вампиръ изсмукалъ кръвта ви. Вие имате нѣкое добро желание, но дойде нѣкой вампиръ изсмучи вашата кръвь. Но ти, като лѣгашъ, трѣбва да си затваряшъ вратата, да не влиза този вампиръ. Разбирате ли? Ще каже нѣкой: Кармата ми е да ми изсмучи кръвта. То не е философия. Ако не бѣше отворилъ прозорцитѣ, карма нѣмаше да бѣде. Прѣпналъ се нѣкой — карма е; ако не бѣше падналъ, тогава карма ли щѣше да е? Нѣкой нервенъ ще каже: Баща ми бѣше нервенъ, майка ми, че съмъ ги наслѣдилъ. Но ако ги нѣмаше, какво ще кашешъ? Но ние обясняваме кармата малко друго-яче. И вие, вашитѣ погрѣшки, вашитѣ глупости не ги обяснявайте все съ кармата. Не, ще кажешъ: Не внимавахъ хубаво въ своя ходъ, че паднахъ, нищо повече.

И послѣ, потребно е за нашата школа да се създаде една благоприятна атмосфера за учение. Най-първо трѣбва да се създаде тази атмосфера чиста, соята, благоугодна, че като влѣзнете зда-

нието, дѣто ще се прѣдаватъ тия прѣдмети, веднага да усѣщате единъ потикъ за знание. Туй е необходимо за всеки ви. Сега, вие сами ще си създадете тази атмосфера. Азъ нѣмамъ нищо противъ васъ, вие всички сте добри. Азъ за вашата добрина въпросъ не правя. Сега, като говора, вие ще кажете: Учителтъ може да вижда въ насъ нѣщо лошо. Не, азъ разглеждамъ въпроса тѣй обективно. Ако вие сте музикантъ и не свирите хубаво, азъ ще кажа: Нѣма хармония. Съ туй не характеризирамъ вашия моралъ, а просто казвамъ, че изпълнението не е хубаво, че вие не разбирате музика. А това нѣма нищо общо съ вашия характеръ. Ще кажешъ: Този центръ не съмъ развилъ още въ себе си, но слѣдъ день, два, три, мѣсець, година или повече, ще го развия. И въ васъ ще се събуди туй чувство. И когато казвамъ, че въ васъ тия чувства не сж събудени, разбирамъ, че у мнозина измежду васъ Божествената любознателност не е събудена.

Сега трима отъ ученицитѣ, най-способнитѣ, които сж запознати съ разни въпроси, искамъ единъ отъ тѣхъ да напише едно резюме за физическия свѣтъ. Другъ да напише едно резюме за астралния свѣтъ, да го опрѣдели какъвъ е, и третиятъ, да пише върху менталния свѣтъ. И туй

описание да бѣде готово за три седмици отъ сега. Има ли кандидати трима души тукъ отъ васъ? Тѣ ще пишатъ, и ще го четатъ прѣдъ всички ученици. Най-първо да имаме една ясна прѣдстава за физическия свѣтъ, една ясна прѣдстава за астралния свѣтъ и една ясна прѣдстава за свѣта на Мждростта, за менталното поле. (Изберете тия трима души) Тогава азъ казвамъ: Русчевъ да пише за физическия свѣтъ. Илия Стойчевъ да пише за астралния свѣтъ и Велико Граблашевъ да напише за менталния свѣтъ. Пъкъ другитѣ, по способнитѣ ученици, ще ги здържимъ за по-мѣчни прѣдмети. Ако имъ е жалко, че не ги избрахме едга, вториятъ път ще ги изберемъ. Кога ще се надне третата седмица отъ сега? На 23-й юли. Приятелитѣ, които ще пишатъ, пишете основнитѣ нѣща. Може да се ползвате и отъ книги по този въпросъ, направете едно извлечение.

И тѣй, азъ искамъ всичкитѣ ученици да бждатъ все млади, а не стари. Тукъ, въ школата, като влѣзнете, ние не различаваме, кой какъ е влѣзълъ. Както и когато да е влѣзълъ, той е ученикъ, нищо повече... Въ школата има само ученици; отъ школата навънка има разни професии. Въ школата като влѣзнете ще бждете само ученици. Отвънъ като излѣзнете, може да имате разни

длъжности. Едно правило ще спазвате: Влѣзните ли тукъ, ще снемете всѣка друга длъжностъ. Професоръ ли си, ще кажешъ: Ученикъ съмъ вече. Излѣзешъ ли отъ школата, пакъ си професоръ. Тѣй ще възпитаваме вашата воля и вашия умъ. За единъ часъ ти да снемешъ единъ товаръ, една мѣнотия и да мислишъ, че си ученикъ, това е воля. Тогава, като излѣзните навънка, ще чувствувате едно освѣжаване, едно подмладяване. Нѣкой казва: Какъ да се възпита волята? Въ седмицата единъ часъ да мислишъ, че си ученикъ, туй е пакъ опитъ, да видите до каква степенъ именно вие сте способни да концентрирате вашия умъ. Може да мислите, че не можете: Всичко може. Ние ще напомнимъ същото правило, което се спазва на бойното поле: Онѣзи, които се сражаватъ на бойното поле, тѣ не се спиратъ, кой какъ падне, тѣ го оставятъ, а отъ подирѣ имъ има санитарна комисия, която събира раненитѣ. Сега, нѣкой отъ ученицитѣ падналъ на пътя, другитѣ ще върватъ напредъ, санитарната комисия ще го вземе. Вие нѣма да се спирате: Какво му стана? Не, не, напредъ, у насъ болни хора нѣма. И нѣма да се спираме за болнитѣ хора, всички трѣбва да бѣдатъ здрави. Здравитѣ добръ дошли, а на болнитѣ ние ще дадемъ своего съдѣйствиe.

И тѣй, въ училището ние нѣма да приказваме за болни хора. Недѣлитѣ, неспособнитѣ, това сж все болести на астралния свѣтъ. Че този не се е училъ, то сж все болести; че онзи се обидилъ, това сж болести. Затова има астрална медицина, когато се изучаватъ симптомитѣ на болестта. А въ една окултна школа се занимаватъ най-първо съ любовта, съ това, какво нѣщо е животътъ, какъ е произлѣзълъ, и какво е неговото прѣдназначение съ земнитѣ сили, които сж свързани, за да образуватъ тия елементи. Това е първото нѣщо, съ което единъ ученикъ, като влиза въ школата, трѣбва да се занимава — благата въ тоя животъ и радоститѣ, и слѣдъ туй ще мине да изучава мъдростта, ще мине въ истината и най-послѣ, по този начинъ, ще се приготви за повисшето свое прѣдназначение въ свѣта.

Тайна иолитва!

